

Sygn. akt I C 1133/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Karp

Protokolant: Ewelina Świrta

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2015 r. w Kłodzku

sprawy z powództwa P. K.

przeciwko D. M.

o zapłatę 10.150,00 zł

I. zasądza od pozwanego D. M. na rzecz powoda P. K. kwotę 5.000,00 zł (pięć tysięcy złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 28 stycznia 2014 r. oraz tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 2.347,98 zł (dwa tysiące trzysta czterdzieści siedem złotych 98/100);

II. dalej idące powództwo oddala;

III. nakazuje pozwanemu D. M. by uiścił na rzecz Skarbu Państwa – kasa tut. Sądu tytułem wynagrodzenia biegłych tymczasowo poniesionego przez Skarb Państwa kwotę 875,90 zł (osiemset siedemdziesiąt pięć złotych 90/100);

IV. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 1.000,00 zł (tysiąc złotych 00/100).

UZASADNIENIE

Powód P. K. wniósł o zasądzenie od pozwanego D. M. kwoty 10.150,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 28 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 28 kwietnia 2013 r. w N.pozwany pobił powoda uderzając go głową w twarz, w wyniku czego powód doznał złamania kości przegrody nosowej, obrzęku i otarć skóry twarzy i wyrokiem Sądu Rejonowego w K. pozwany uznany został winnym i a podstawie przepisu art. 157 § 1 kk skazany.

Po zdarzeniu powód był hospitalizowany w (...) Centrum Medycznym S.A. w P.. Powód wezwał pozwanego do zapłaty zadośćuczynienia, ale pozwany nie poczuł się do odpowiedzialności i w żaden sposób nie odpowiedział na wezwanie do zapłaty.

Pozwany uznał powództwo co do zasady oraz co do kwoty 1.000 zł, a w pozostałym zakresie wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że powód niewątpliwie cierpiał i odczuwał pewne dolegliwości, ale nie uzasadniają one wypłaty zadośćuczynienia w wysokości 10.000 zł i w ocenie pozwanego kwota 1.000 zł jest wystarczająca i odpowiednia do odniesionej przez powoda krzywdy. Wskazał ponadto, że powód w krótkim okresie po zajściu był widywany w mieście w trakcie wykonywania normalnych czynności, tj. pracował, robił zakupy, bawił się w

dyskotece, a okoliczności te świadczą, że krzywda odniesiona przez powoda miała mniejsze rozmiary niż wskazuje to powód. Zdaniem pozwanego powód udowodnił, aby doznał uszczerbku psychicznego. Pozwany stwierdził, że powód przyczynił się do powstania szkody, co uzasadnia zmniejszenie należytego mu zadośćuczynienia. Nieuzasadnione jest również żądanie przez powoda podwójnej stawki kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2013 roku pozwany D. M. został uznany za winnego, tego, że w dniu 28 kwietnia 2013 roku w N. dokonał uszkodzenia ciała powoda P. K., w ten sposób, że zadał mu uderzenie głową w twarz, w wyniku czego powód doznał obrażeń ciała w postaci złamania kości i przegrody nosowej, obrzęku i otarcia skóry na twarzy, co spowodowało rozstrój zdrowia na okres powyżej dni 7.

Dowód: - wyrok K- 33 w aktach VI K 368/13, K- 9 akt sprawy

Powód P. K. został uderzony przez pozwanego D. M. przed lokalem E. w S.- dzielnicy N.. Pozwany uderzył powoda z „główki” w twarz. Po zdarzeniu powodowi udzielono pomocy w (...) Centrum Medycznym w P.. Stwierdzono tam otarcie naskórka na grzbiecie nosa, obrzęk i zniekształcenie nosa oraz złamanie kości nosowych i przegrody nosa i skierowano do Poradni otolaryngologicznej.

W dniu 2 maja 2013 roku wykonano powodowi repozycję kości nosa w znieczuleniu miejscowym i wypisano 3 maja 2013 roku w stanie dobrym z zaleceniami ochrony nosa przed urazami i kontroli laryngologicznej.

Dowód: karta informacyjna K- 10-11, skierowanie K- 12, 15 karta informacyjna K- 13-14

Lekarz sądowy, który dokonał oględzin w dniu 29 kwietnia 2013 roku, stwierdził u powoda krwiak okularowy lewostronny, siniak i obrzęk grzbietu nosa, upośledzenie drożności nosa, linijne otarcie skóry na grzbiecie nosa, otarcie skóry na wardze dolnej, siniaka w okolicy lewego policzka, obrzęk policzka lewego i zniekształcenie piramidy nosa. Powód korzystał ze zwolnienia lekarskiego.

Dowód: świadectwo oględzin k- 16-17, zaświadczenie K- 18, 20

7 stycznia 2014 roku powód był u psychologa, który stwierdził naturalna reakcje na stres spowodowaną uczestnictwem w pobiciu będącym traumatycznym zdarzeniem.

Dowód: opinia psychologiczna k- 21-23, faktura k- 24

Pismem z dnia 11 stycznia 2014 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty tytułem zadośćuczynienia za pobicie kwoty 15 000 zł.

Dowód: pismo k- 25-27

Do zdarzenia doszło na skutek nieporozumienia związanego z zaginięciem koleżance pozwanego, A. D., telefonu, o kradzież którego pozwany podejrzewał powoda.

Dowód: przesłuchanie stron k- 62-63, przesłuchanie świadków A. D. K- 74, P. T. K- 74-75, W. L. k- 75, Ł. R. K-75,

Powołany w sprawie biegły psycholog M. G. stwierdził w opinii wydanej w styczniu 2015 roku, że pobicie, którego powód P. K. był ofiarą w dniu 28 kwietnia 2013 roku, było przyczyną przemijających dolegliwości psychicznych o nieznacznym nasileniu i nie spowodowało trwałego uszczerbku na zdrowiu psychicznym. W obecnym stanie zdrowia psychicznego powód nie wymaga pomocy psychologicznej ani leczenia psychiatrycznego. Rokowania są pomyślne. Linia życiowa powoda nie uległa załamaniu – powód był aktywny, prowadził swoje sprawy, prawidłowo funkcjonował w rolach społecznych, Powód jest osobą zaradną, zadowolona z życia, aktywna psychicznie i fizycznie,

społecznie przystosowaną, emocjonalnie przeciętnie zrównoważoną, radzącą sobie , utrzymująca satysfakcjonujące więzi rodzinne, kultywująca swoje zainteresowania.

Dowód: opinia biegłego psychologa K- 8—84

Powołana biegła z zakresu otolaryngologii stwierdziła opinii wydanej w kwietniu 2015 roku oraz opinii uzupełniającej wydanej na skutek zastrzeżeń powoda, że obrażenia, jakich doznał powód 28 kwietnia 2013 roku, nie spowodowały procentowego uszczerbku na zdrowiu, obecnie nie wpływają negatywnie na codzienne funkcjonowanie powoda . Rokowania biegła określiła jako dobre. Laryngologicznie brak wymogów co do dodatkowych badań, powód nie doznał trwałego ani długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Dowód: opinia biegłej otolaryngologa I. J. K- 105, 146

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje;

Roszczenie zostało uznane co do zasady i do kwoty 1000 zł i zasługuje w części na uwzględnienie.

Zgodnie z art. Art. 11. K.p.c. Ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym. Sąd cywilny związany jest tylko ustaleniami dotyczącymi popełnienia przestępstwa - a więc okolicznościami składającymi się na jego stan faktyczny, czyli osobą sprawcy, przedmiotem przestępstwa oraz czynem przypisanym oskarżonemu - które znajdują się w sentencji wyroku. Oznacza to, że sąd - rozpoznając sprawę cywilną - musi przyjąć, że skazany popełnił przestępstwo przypisane mu wyrokiem karnym (wyrok SN z dnia 14 kwietnia 1977 r., IV PR 63/77, LEX nr 7928). W postępowaniu cywilnym pozwany nie może bronić się zarzutem, że nie popełnił przestępstwa, za które wcześniej został skazany prawomocnym wyrokiem wydanym w postępowaniu karnym, ani też że przestępstwem tym nie wyrządził szkody. Związanie dotyczy ustalonych w sentencji wyroku znamion przestępstwa, a także okoliczności jego popełnienia, dotyczących czasu, miejsca, poczytalności sprawcy.

Pozwany D. M. słuchany w charakterze strony wskazał, że w postępowaniu karnym dobrowolnie poddał się karze, zrozumiał, że każdą rzecz trzeba przemyśleć dwa razy, wskazał, że wie, że zrobił źle, a powód na pewno poniósł krzywdę, pozwany zaproponował na rozprawie 14 września oraz w pozwie kwotę 1000 zł.

Przesłuchani w sprawie świadkowie wskazali , że przyczyna uderzenia powoda przez pozwanego było zaginięcie telefonu koleżanki i podejrzenie pozwanego, że telefon zabrał- ukraść powód.

Na tej podstawie pozwany w pismach procesowych wskazał, że przyjąc należy iż powód przyczynił się do pobicia.

Zdaniem Sądu okoliczności związane z zaginięciem i odnalezieniem się telefonu pozostają bez wpływu na popełnienie przez pozwanego czynu z art. 157 par. 1 k.k.

Określony w art. 157 § 1 k.k. skutek musi być objęty winą umyślną sprawcy, co wymaga ustalenia, iż chciał on spowodować albo godził się ze spowodowaniem poważniejszego uszczerbku, naruszającego czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia na okres dłuższy niż 7 dni.

Mając na względzie powyższy przepis, a nadto ustalenia stanu faktycznego, wydanie wyroku skazującego , uznanie powództwa co do zasady i treści opinii obu biegłych, Sąd uznał za adekwatną do przestępstwa i jego skutków kwotę zadośćuczynienia w wysokości 5 000 zł.

Do wizyty u psychologa doszło w styczniu 2014 roku, a zarówno opinia psychologa L. K. jak i opinia biegłego psychologa M. G. potwierdzają brak uszczerbku na zdrowiu psychicznym powoda i naturalna reakcję na stres, co nie uzasadnia uznanie wizyty w styczniu 2014 roku za koszty leczenia powoda.

Proponowana przez pozwanego kwota 1000 zł nie jest adekwatna ani do krzywdy powoda ani do charakteru popełnionego przez powoda przestępstwa.

Pozwany mógł zaproponować taką kwotę bezpośrednio po popełnieniu czynu, po wyroku skazującym lub po wezwaniu do zapłaty zadośćuczynienia, a na obecnym etapie wobec braku propozycji kwotę zadośćuczynienia ustala Sąd.

W myśl art. 444. § 1. K.c. W razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu. Na podstawie art. 445. § 1. K.c. W wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zdaniem Sądu biorąc pod uwagę cierpienia powoda związane ze skutkami pobicia powoda przez pozwanego, zaburzenie czynności organizmu na okres leczenia, bolesny zabieg repozycji nosa, stres wywołany zdarzeniem niespodziewanym dla powoda i bezprawnym oraz umyślnym, konieczność leczenia i przebywania na zwolnieniu lekarskim - uzasadnia zadośćuczynienie w wysokości 5000 zł.

Niewątpliwie doznana krzywda jest następstwem czynu popełnionego przez pozwanego, Krzywda, której naprawienia może domagać się podmiot na podstawie art. 445 k.c., stanowi niemajątkowy skutek naruszenia dóbr osobistych, wywołany uszkodzeniem ciała, rozstrojem zdrowia. Uszczerbki te mogą polegać na fizycznych dolegliwościach i psychicznych cierpieniach bezpośrednio związanych ze stanem zdrowia, ale też z jego dalszymi następstwami w postaci odczuwanego dyskomfortu w wyglądzie, mobilności, poczuciu osamotnienia, nieprzydatności społecznej bądź nawet wykluczenia. W judykaturze i doktrynie dość powszechnie przyjmuje się wyłącznie kompensacyjny charakter ochrony majątkowej udzielanej pokrzywdzonemu i niedopuszczalność przypisywania jej funkcji represyjnych. Kompensata majątkowa ma na celu przewyciężenie przykrych doznań. Określenie zawarte w treści art. 445 § 1, że „sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę” nie oznacza dowolności organu stosującego prawo w możliwości korzystania z udzielonej mu kompetencji (por. wyrok SN z dnia 17 stycznia 2001 r., II KKN 351/99, Prok. i Pr. 2001, nr 6, s. 11). Z uwagi na kompensacyjny charakter zadośćuczynienia za krzywdę powszechnie uważa się, że ustalenie odpowiedniej sumy nie może polegać na przyznaniu wyłącznie symbolicznej kwoty pieniędzy, chyba że sam pokrzywdzony domaga się raczej satysfakcji moralnej (powództwo „o symboliczną złotówkę”).

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2015 r. IV CSK 624/14

Podstawowym kryterium określającym rozmiar należnego zadośćuczynienia jest rozmiar doznanej krzywdy tj. rodzaj, charakter, długotrwałość cierpień fizycznych, ich intensywność i nieodwracalność ich skutków. Ocenie podlegają również cierpienia psychiczne związane zarówno z ich przebiegiem, jak i w razie ich nieodwracalności ze skutkami, jakie wywołują w sferze życia prywatnego i zawodowego. Rozgraniczać należy te sytuacje, w których doznane urazy zostały wyleczone i nie będą miały dalszych skutków i wpływu na życie poszkodowanego w przyszłości od tych, w których urazy będą powodowały dalsze cierpienia i krzywdę oraz będą rzutowały na poziom życia i jego jakość. LEX nr 1816575.

Mając na względzie powołane przepisy, ustalenia, orzecznictwo oraz art. 11 k.p.c. postawę sprawcy czynu – który za popełnione przestępstwo nie przeprosił ani nie zaproponował żadnej kwoty powodowi przed wniesieniem sprawy pomimo wezwania do zapłaty, Sąd uwzględnił powództwo do adekwatnej do rozmiarów krzywdy powoda i skutków czynu kwoty 5000 zł, oddalając w pozostałym zakresie z uwagi na pomyślne rokowania powoda i brak trwałych następstw skutków przestępstwa.

O kosztach orzeczono po myśli art. 98 k.p.c. zasądzając na rzecz powoda zwrot kosztów opłaty sądowej- 508 zł, opłaty od pełnomocnictwa -17 zł, kosztów zastępstwa procesowego 1200 zł / przy uwzględnieniu zasądzonych roszczenia

5 000 zł/ koszty dojazdu pełnomocnika na rozprawę, zgodnie ze spisem kosztów – 622, 98 zł. Sąd nie uwzględnił wynagrodzenia radcy prawnego w wysokości 2400 zł za pomoc prawną udzieloną z urzędu na rzecz K. U./ spis kosztów- 173/ bez związku ze sprawą.